

Hans Plas neemt afscheid als hoofdredacteur

> 50 JAAR ACTIEF OP HET GEBIED VAN
FILM EN FILMBLADEN

Hans Plas heeft op 69-jarige leeftijd besloten met ingang van nummer 51 een punt te zetten achter zijn hoofdredacteurschap. Dan is hij 70 jaar geworden. Lange tijd was hij de kracht achter een groot aantal bekende smalfilm- en videofilmbladen in Nederland. Hij schreef, redigeerde, monteerde, fotografeerde, jureerde, testte, filmde en won prijzen. Pieter Reintjes sprak met Hans over Hans, over zijn leven en over zijn bladen- en filmavonturen.

*Links: Hans anno 1955 met
het geleende Kodak rogge-
broodje.
Onder: Hans anno 2003 in
dezelfde filmhouding*

In 1964 won Hans een prijs met zijn film 'Herman' en hij ontmoette twee belangrijke mannen op filmgebied.

Hans: "In de jury zaten Joop Pieëte senior en Jan A. Kleyn. Joop was beroemd in de filmerij, deed veel voor de Nova en was een goede fotograaf. Jan Kleyn schreef boekjes, deed promotiewerk, verzorgde (film)verhaaltjes en schreef ook voor Dick Boer. Joop kwam mij ophalen om naar een festival te gaan. Ik bleek in de jury te zitten! Ik vond dat vreselijk. Ik had het idee dat ik niks wist en ik had me ook niet voorbereid. Gelukkig is dat allemaal goed afgelopen."

Het bericht kwam dat Dick Boer ging stoppen met zijn blad. Hij verkocht zijn uitgeverij aan Elsevier, maar die vond een oplage van 8000 abonnees te weinig en stopte met de uitgave.

Hans: "Ik vond dat heel erg jammer. Ik wilde een blad, waarin ik kon lezen over mijn hobby. Dat viel weg en daar maakte ik me kwaad om. Ik heb een paar mensen bij elkaar geroepen, maar niemand was in eerste instantie geïnteresseerd om met een blad te beginnen."

Smalfilmen als Hobby

Het loopt dan tegen 1973. Hans ontmoet op een filmclub Piet Joosten die wel wilde meedoen. Het grote probleem was het gebrek aan geld. Hans, Piet en Jan Kleyn berekenden dat zij een blad met een oplage van 500 stuks konden starten voor 500 gulden en draaiende konden houden met minimaal 500 abonnees.

Zijn tante gaf hem het geld en Hans en Piet wisten in korte tijd op een alternatief filmfestival 500 abonnees te werven.

"In die tijd tikte ik alle kopij zelf uit. Bij elke fout begon ik weer met een leeg vel papier, want van het corrigeren door de goede tekst

Hans met prins Bernhard.

Hans is trots op deze foto, want hij filmde ooit de prinsessen Beatrix en Irene op een kinderkamp van de stichting Het Vierde Prinsenkind, genoemd naar prinses Marijke. Hans filmde met twee camera's. De een liep gewoon door, terwijl Hans van de bewaking de tweede moest stoppen. Later, op de Firato, overhandigde Hans de films aan prins Bernhard. De films waren opgeblazen van dubbel 8 naar 16 mm door Studio HENK OTTO.

eroverheen te plakken, had ik nog nooit gehoord," vertelt Hans. "We noemden het blad 'Smalfilmen als Hobby' en we deden alles zelf: de tekst in kolommen tikken, plakletters wrijven etc. Het eerste nummer verscheen op 1 januari 1973 en het blad kwam 8 keer per jaar uit. Abonnees haalden we binnen met de prikkelende slogan: 'Durft u geschiedenis te maken? Word abonnee!'"

Het blad liep enkele jaren als een trein en Harry Putter van de Gelderlander Vakpers kreeg belangstelling voor het blad. Harry wilde een blad over smalfilm gaan uitgeven. Na een interne discussie besloten de redactieleden het blad te verkopen.

"Dat was in 1977. Jan en Piet wilden wel

verkopen, dus toen had ik mijn 500 gulden weer terug, met een beetje winst. We bleven gewoon voor het blad schrijven. Officieel was Harry de hoofdredacteur, maar hij was heel soepel en gaf ons alle vrijheid. In de goede tijd, 1978-1979, hadden we 18.000 abonnees."

Video

Het ging mis toen de videocamera en de videotechniek opkwamen. In 1981 wilde de uitgever graag in hetzelfde blad videonieuws brengen.

"Wij als redactie zeiden: video heeft geen zin, want dat is alleen voor de rijken. Je kunt niet veel met video: het zijn zware camera's en je kunt niet monteren

Toch ging het blad in 1982 anders heten. De uitgever noemde het 'Film- en Videotechniek' en eind 1982 was het blad kapot. Smalfilmers wilden namelijk niet met video worden geconfronteerd. Videofilms werden met de nek aangekeken, want door de opkomst van video, zo meenden de smalfilmers, stopten Fuji Single 8 en Kodak D8 en de verkoop van Super 8. Al die filmhobbyisten hadden dure camera's, maar zouden straks niet meer kunnen filmen. En dit gebeurde ook, jaren later."

Hans wilde toen de namen en adressen van de abonnees overnemen, maar dat wilde de uitgever niet. Ook de naam 'Smalfilm als Hobby' was hij kwijt.

"Toen ben ik begonnen met 'Smalfilm Hobbyblad', zonder videonieuws erin. Het was een redelijk blaadje, in A5-formaat, in zwart wit en zelf getypt. Ik begon met 500 abonnees, allemaal in eigen beheer."

Video Hobby Magazine

Dat A5-formaat vonden de lezers en de adverteerders te klein. Dus Hans maakte het blad groter in 1987. Ook kwam er belangstelling voor videoteknik en -camera's.

"Uit die tijd stamt mijn contact met wijlen Jan Reidinga. Die had videokennis en wilde proberen daarover te schrijven. Ik heb altijd tegen Jan gezegd: je wordt

nog een beroemdheid. En dat is gebeurd. Hij is een autoriteit geworden op het gebied van video."

Om ook videonieuws te kunnen brengen, werden we in 1990 de 'Amateurfilmer', een neutrale naam tussen video en smalfilm in. Officieel heette het blad: 'AVmateur-filmer, hobbyblad voor video- en smalfilmer.' Ik heb de naam bedacht en de letters ontworpen. In 1991 kwam Emanuel Damsteeg bij het blad. De naam was toen 'Amateurfilmer', video/filmen als hobby'. Vanaf 1993 werd het blad uitgegeven door uitgeverij Boompers, onder de naam 'Videofilmen als Hobby'."

Helaas konden de uitgever en redactie niet goed met elkaar samenwerken

Hans over de techniek:

"Alles wordt kleiner en lichter. Met als nadeel dat een camera veel minder stabiel in je hand ligt. De beelden worden steeds scherper en mooier en volgens de leveranciers zijn we aan de top. Of er moet iets wezenlijk gaan veranderen in de techniek."

en gingen zij ieder hun eigen weg. Uitgeverij Boompers is nog tot 1998 doorgegaan met 'Videofilmen als Hobby', terwijl Hans Plas met Richard Helwig 'Video Hobby Magazine, het meest complete tijdschrift voor videofilms' oprichtte. Het was een uitgave van Arno van Orsouw, waaraan Pieter Reintjes ook meewerkte door artikelen te schrijven. Emanuel Damsteeg begon op dat moment de 'Videofilmer'. Hans en Emanuel voegden deze bladen samen in 1997, toen Emanuel bladmanager werd en zijn stichting de uitgave verzorgde.

VIDEOFILMEN

als hobby '93

CREATIEF MAGAZINE VOOR DE VIDEOFILMER

GRATIS

VIDEO INSTRUCTIEFILM
BIJ FUJI
CAMCORDEPTAPES

**HEIMDALL
DATA-OPSLAG
SISTEEM**

SONY IN HET
JAAR 2000:
18 NIEUWE
CAMCORDERS!

ZELF INLAYS
MAKEN

SONY HAALT
BATTERIJEN
TERUG

THEORIE EN
PRAKTISK
VAN HET
VIDEOFILMEN

Met de Sony DCR-PC1000 DCR-DCT
DVD's afspelen, opname en montage
Het album is duur

De Panasonic, de slechtste en
de slechtste

De Canon UC 2
Camcorder

WSP, slechtste
opname, de
slechte

De Canon UC 2
Camcorder

WSP, slechtste
opname, de
slechte

De Canon UC 2
Camcorder

WSP, slechtste
opname, de
slechte

NR. 28 MAART/APRIL 2000

**Video
Hobby**

MAGAZINE

HET MEEST COMPLETE TIJDSCHRIFT VOOR VIDEOFILMERS

iMac DV

Think different.

Het meest complete magazine voor videofilms

6,40 € Nr. 43 - december 2001 (januari 2002)

Videohobby

MAGAZINE

GETEST
De Sony DCR-PC1000 DCR-DCT
DVD's afspelen, opname en montage
Het album is duur

CURSUS CREATIEF
GELUID (5)

De Panasonic, de slechtste en
de slechtste

VERGELIJKENDE TEST

**Drie camcorders
rond de 1000 euro**

Hoe maak
je een
actiethriller

DAGDEE VAN EEN
FILMPRODUCTIE

**Monteren
met
iMovie 3**

NIEUWE CURSUS
VOOR DE MAC

Tekenfilms maken met After Effects

Full colour

Het huidige blad 'Video Hobby Magazine' wordt uitgegeven door Bureau Den Beek, de uitgever die in 2002 het blad overnam en die ook het blad in de losse verkoop aanbiedt. Het blad wordt nu volledig in kleur uitgegeven en heeft een eigen website met videobeelden. Hans is tevreden na vele jaren hard werken en schrijven. Het hoofdredacteurschap hangt hij aan de wilgen. Wat gaat hij nu in zijn vrije tijd doen?

"Het wordt een langzame fade out, achter de geraniums," lacht Hans. "Ik zit niet stil. Ik geef ook nog een Indisch blad uit, 'De gordel van smaragd'. Mijn ideaal is te emigreren naar Bali, naar mijn moederland, maar dat is erg moeilijk te realiseren, want er worden hoge eisen aan je portemonnee gesteld."

Als we foto's maken voor dit artikel, komt Hans onmiddellijk met een idee. "Foto's, terwijl ik bezig ben met monteren. En één in dezelfde houding achter de camera als toen voor mijn eerste film." Dat is Hans ten voeten uit, sturend op de inhoud en wat er ook gebeurt: hij houdt zelf de regie.

Hans over het doel van zijn bladen:

"Mijn doel is altijd geweest: educatie en goede voorlichting. Jan A. Kleyn zei altijd: 'Als je een schrijfmachine koopt, ben je dan meteen een schrijver?' Zo is het ook met filmen. Als je een camera koopt, ben je geen filmer. Je moet eerst nog een hoop leren. De abonnee komt bij mij op de eerste plaats."

Hans over film:

"Met film kun je mensen een illusie laten beleven of een idee van jezelf voorschotelen. Je kunt ze meenemen in je gedachtewereld, je kunt ze iets inpeperen. Met film kun je iets vertellen. Ik vind zelf de geschiedenis van mensen erg belangrijk. Ik wil graag met mijn films de waarheid over het aangedane leed aan Indische Nederlanders aan andere mensen vertellen."

Hans over de mooiste film ooit:

"De mooiste film? Dat is voor mij 'Cabaret'. De benauwende sfeer, die Nazi-koppen. Prachtig. Het verhaal van de film 'Casablanca' vind ik mooi en de sfeer, de manier waarop die film gemaakt is. Hij staat nu op DVD met interviews. Dan blijkt er heel veel nep in die film te zitten. Dat is goed gedaan, want je ziet het niet. Humphrey Bogart en Ingrid Bergman kenden hun teksten niet; ze kregen ze op de set aangereikt. Ze hadden een grote hekel aan elkaar en toch vrijden ze in de film. Leuk om te weten."

Hans over filmclubs:

"Er zijn verschillen tussen nu en de smalfilmtijd. Vroeger beschouwde men smalfilm als een bindend middel voor de club: samen in het donker naar een film kijken. Het was een gezellig gebeuren, je keek uit naar de filmavondjes. Helaas is dat steeds minder geworden toen de televisie en de video opkwamen. Piet van Eerden heeft eens gezegd: 'In de toekomst kijkt alleen nog maar de jury naar een film'. In goede tijden hadden we twee zalen nodig voor het NOVA-festival en als er nu 300 man in de zaal zit, is het veel. Er zijn filmclubs, waar videomontage heel erg belangrijk wordt gevonden. De computer is een interessant onderwerp, je kunt ermee heel veel doen, en het werken ermee wordt interessanter gevonden dan het maken van een film. Door die verdieping in de techniek, treedt vervlakking op ten aanzien van de creativiteit."

Hans over de opkomst van video:

"Smalfilmers zagen de opkomst van video met lede ogen aan. De apparatuur was groot en log. Ik ben nooit echt tégen video geweest. Ik heb altijd gezegd: als de amateur met video kan monteren, dan stap ik over op video. Daarom ben ik naderhand overgestapt. Bij video-opnamen lieten de mensen de camera maar lopen en maakten lange scènes. Dat is vreselijk. Ze konden niet monteren. Dat is gelukkig veranderd."

Hans over televisie:

"De BBC had voorheen prachtige kwaliteitsfilms, maar nu niet meer, want er is nauwelijks geld beschikbaar. Op de Nederlandse televisie zie je ook de gekste dingen voorbijkomen. 'Baantjer' bijvoorbeeld, barst van de fouten. Het opnemen gaat tegenwoordig in een razend tempo, want anders kost het teveel, ze hebben geen tijd. Vaak zijn acteurs niet goed te verstaan door de te harde achtergrondmuziek. Ik denk dan: mijn god, wat amateuristisch!"

Hans over de toekomst:

"Ik laat met een gerust hart mijn 'creatie' na aan een bekwaam team gesteund door een enthousiaste uitgever. Een fijn gevoel."

Hans ten voeten uit: wat er ook gebeurt, hij houdt zelf de regie. (Foto: Pieter A.J. Reintjes)